

Кирил Христов

ХИМН

Прости, мъртвило, роден край, прости!
Пред мене нов живот се днес открива,
с нов трепет се сърцето ми опива –
и моят дух неударжим лети
към щастие, към бури и вълнения:
пиян съм аз от своите младини
и от девиза дръз, що нося с мене:
жени и вино! Вино и жени!

Днес вижда ми се всичко суета,
освен кипящата и буйна младост,
коя прахосваме в минутна сладост,
пресрещната случайно на света!
Живот разумен, слава, идеали? –
таз стара песен днес ми се не пей:
със нея – струва ми се – днес се хвали
тоз само, кой не знае да живей.

О бягайте, идете вие там –
при ваште идеали вий идете...
А мене ме на мира оставете
да поживея, както аз си знам.
Да, във безумства, вихрени наслади
аз ще преваря погребалний звън,
но ще прахосам своите сили млади
във най-разкошен, в дивен райски сън!

И нека отлети живот крилат –
ала със пълна чаша във ръката, –
когато сладостно шуми главата,
когато цял ев рози божий свят!
А после нека се глава отпусне
на страстни, топлоаморни гърди –
и нек несвястно шепнат бледни устни:
– Ах, тихичко ми пей, не ме буди...

КРАЙ

© Кирил Христов

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6996>]